

Rugsėjis – sėjėjas. Visas rudenio – ne tik žemdirbių, bet ir mokinių susikaupimo, rimties metas. Vieniems – džiugus naujos mokyklos durų pravėrimas mūsų gimnazijon, kitiems – paskutiniai metai rugsėjo 1-ąją dainomis skambančiame ir gėlių žiedais pražydusiame vidiniame kiemelyje. Tai tik pradžia. Ar „tik“? Tai išties svarbi

pradžia, kai grįžome prie kontaktinio mokymosi, kai gyvai susitinkame, kai matome šypsenas ar nedrąsų klausimą, kartais dvejonę akyse. Jos daugiau pasako taip, ne per kompiuterio ekraną. Tik abiturientai praėjusius mokslo metus baigė kontaktiniu būdu, tik jie gegužės mėnesį mokėsi, vėliau laikė egzaminus mokyklos pastate, tik jie su artimaisiais

dalyvavo Atestatų įteikimo ceremonijoje gimnazijos kiemelyje. Juk tai buvo neeilinė XXX laida. Taip buvo lemta. Labai tikimės, kad šie mokslo metai bus įprasto darbo ir laisvalaikio metai. Tegu sekasi visiems atsigaivinti nuo praeito laiko problemų, tegu būna visų gera sveikata ir ugdymo(si) atmosfera.

„Pertraukos“ redakcija

MERO SVEIKINIMAS

Sveikinu visus Mokslo ir žinių šventės proga. Tegul šiandienos gėlių žiedai dovanoja Jums gerą nuotaiką, nuoširdžias šypsenas ir malonius susitikimus. Tegul šiais mokslo metais Jus lydi turtingos patirtys ir įdomūs atradimai.

Rytis Račkauskas, Panevėžio miesto meras

ŠIO NUMERIO AKIRATYJE – MŪSŲ GIMNAZIJOS GYVENIMO AKCENTAI

Pasikeitė mūsų gimnazijoje ne tik bendruomenės nariai: iškelia savo gyvenimo kurti XXX abiturientų laida, trys klasės, o pirmųjų klasių susirinko penkios. Pedagogų kolektyve irgi permainos. Padėkojome už darbą ilgus metus mūsų gimnazijoje keturiems mokytojams: fizikai Onutei Liškauskienei, matematikei Loretai Klimkevičienei, spec. pedagogei Angelei Vabalienei, vokiečių kalbos mokytojai Rasai Paukštytei (ji dirbs kitoje miesto gimnazijoje), ekonomikos mokytojui Mariui Tubiui (dirbs kitame darbe). Į pedagogų kolektyvą įsiliejo nauji bendruomenės nariai: anglų kalbos mokytoja Ieva Kaškelytė, vokiečių kalbos mokytoja Zita Navickienė, fizikos mokytoja Dalia Kuosienė, istorijos mokytoja Jolanta Astramskienė, ekonomikos mokytojas Donatas Bakšys, fotografijos ir medijų mokytojas Mindaugas Yčas, taip pat pradėjo darbą nuo rugsėjo pirmosios spec. pedagogė Nijolė Valčiukienė bei mokytojo padėjėja Svetlana Šabaševa. Tarp kitko, Donatas Bakšys ir Svetlana Šabaševa atėjo į mūsų bendruomenę pagal programą „Renkuosi mokytis“. Linkime jiems visiems sėkmės. Kas dar krenta į akis? Pokyčių įvyko ir pačiame pastate. Visa pastato rytinė pirmojo aukšto dalis – STEAM centras visam Panevėžio, visam Aukštaitijos dalies regionui. Jo darbus galime stebėti iš antrojo aukšto koridorių per stiklo langus. O ten vyksta keistų dalykų, apšviestų tai violetine, tai žalia spalva. Ne

viena klasė jau svajoja apie gamtamokslio dalyko pamoką tose erdvėse. Nauja tai, kad dėl susidariusių pandemijos aplinkybių mokiniai į mokyklą rytais renkasi pro tris atskirus įėjimus. Taip pat skiriasi pirmosios pamokos pradžios laikas. II klasės įeina pro įėjimą prieš kiemo vartus šalia buvusių rūbinėlių, I ir III klasės – pro pagrindinį įėjimą, IV klasė – pro stadiono pusės įėjimą šalia technologijų kabinetų. Pamokos vyresniesiems prasideda 7.50, o I ir II klasėms – 8.05 val. Budėtojos gimnazijos ritmą stebi vaizdo kamerų ekranuose, prie durų kas rytą gimnazistus pasitinka (temperatūrą matuoja, dezinfekuoti rankas primena) mokytojų padėjėjos Dainora Stanulionienė ir Svetlana Šabaševa, socialinė pedagogė Vilija Andrijauskienė, mokytoja Birutė Beresnevičienė, kitos personalo darbuotojos, pavaduotojos Jovita Ivanauskienė ir Vilma Rimvydienė, o dažnai ir direktorė Ramutė Stasevičienė. Mokyklos viduje taip pat keliauti kabinetų link dera tik tam tikra tvarka pagal pažymėtas kryptis. Prie to pratinamės. Juk gyvename ir mokomės bei mokome neramiu laiku, pasaulį apėmus koronavirusui Covid-19, su kaukėmis tenka išbūti nuo pamokų pradžios iki užsiėmimų pabaigos. Tad visos bendruomenės nusiteikimas bei siekis saugiai gyventi ir dirbti turi įtakos 2021–2022 mokslo metų ritmui.

DŽIAUGIAMĖS PASIEKIMAIS, ĮVERTINIMAIS

*Žmogiškasis džiaugsmas yra ne didžių laimėjimų,
kurie būna retai, o kasdieninių sėkmių rezultatas.
Bendžaminas Franklinas, amerikietis mokslininkas*

TAUSOJAME

Gimnazija apdovanota „Žalioju diplomu“ už įgyvendintas veiklas programoje „Darni mokykla“. Tai ir tausojanti aplinką daiktų ir medžiagų vartoseną, tai ir šviečiamieji renginiai, tai ir atitinkamas savo bendruomenės pristatymas kitiems.

*Jovita Ivanauskienė,
„Darnios mokyklos“ komandos koordinatore*

DIDŽIUOJAMĖS

Mūsų gimnazijos mokytojos Virginija Juknienė ir Birutė Beresnevičienė Tarptautinės mokytojų dienos proga apdovanotos Švietimo ir mokslo ministerijos Padėkos raštais. Mokiniai džiaugiasi Jūsų pamokomis.

Vytė Lendzbergas, IIIb klasės mokinys

PADĖKA

Tarptautiniuose Dofe apdovanojimuose Padėka mokytojai Irinai Dementjevi, vienai iš gimnazijos Dofe komandos vadovių, tai įpareigojimas ir šiais mokslo metais tęsti šio projekto veiklas aktyviai.

ĮVYKO!

Spalio 11 d. įvyko pirmasis tėvų klubo susirinkimas. Džiugu, kad dalyvavo net 17 tėvelių.

Visos klasės išsirinko tėvelius, kurie nori aktyvios klubo veiklos. Negalėjusieji prisijungs prie klubo lapkričio mėnesio. Tėvai nusiteikę aktyviai dalyvauti gimnazijos veikloje. Tikėkime, kad taip ir bus!

Ramutė Stasevičienė, gimnazijos direktorė

VISI AKTYVIAI

Gimnazijos vardadienis paminėtas viena iš aktyvių veiklų – spalio 18 d. (asociacija į buvusią 18-ąją vidurinę) visi mintiečiai įveikė 1800 m. krosą Nevėžio pakrante. Smagu sportuoti kartu.

Fizinio ugdymo mokytojos

IŠRINKSIM

Lapkričio mėnesį vyks naujo mokinių parlamento prezidento rinkimai. Tikimės aktyvesnio ir bendruomeniškesnio mintiečio šiame poste, juk gimnaziją baigęs Lukas Simanavičius, buvęs aktyvus Mokinių parlamento prezidentas, seka visus įvykius mokykloje, jais džiaugiasi.

*Mokinių parlamentą kuruojanti mokytoja
Jurgita Skrebiene*

NAUJA

Startuoja nauja gimnazijos svetainė. Tai tarsi antras žingsnis tobulesnio mokyklos, bendruomenės gyvenimo perteikimo, juk mūsų elektroninė svetainė buvo viena pirmųjų Panevėžio mokyklose. Joje pradėjome skelbti apie savo bendruomenės gyvenimą dar 2001 metais. Taigi, per 20 metų daug kas pasikeitė. Reikia atsinaujinti. Tai ir darome.

Inga Rulienė, IT mokytoja

BLYKSNIAI

Jonas Kriaučiūnas, IV klasės mokinys, vėl rengia naują fotografijos parodą. Šį kartą tai portretų paroda. Apie ją plačiau skaitykite 10 psl.

Karina Kaminskaitė, jaunoji žurnalistė

KITAIP

Jau greitai duris atvers nauja mūsų gimnazijos STEAM laboratorija. Dabar baigiami montuoti baldai, perkamos reikiamos medžiagos, kita įranga. Kitame „Pertraukos“ numeryje tikėkime reportažo iš visai naujos ugdymo erdvės gimnazijoje.

Genovaitė Kulbienė, chemijos mokytoja

Linkeėjimai

*Ir tąkart, kai braukėme ašaras,
Tikėjom, kad grįšim čionai...
Čionai, kur tiek visko palikta,
Tiek juoko, vargų ir svajų...*

*Padėkos žodžiai ir linkėjimai nuo XX laidos abiturientų,
kurie aplankė gimnaziją,
džiaugėsi pasikeitimais ir čia atrado daug šiltų
prisiminimų.*

Donatas Staniulis,
prieš 10 metų buvęs Mokinių parlamento prezidentas

Abiturientų palinkeėjimai pirmokams

Nebijokite kurti, turėti

savo nuomonę, o turėdami idėjų gimnazijos veikloms pajvairinti, jomis dalinkitės. Būkite turtingi įspūdžių!

Laikykite autoritetais ir tinkamais draugais tuos, kurie suteikia daug pozityvo, noro mokytis ir **svarbiausia įkvepia,** palaiko sunkiu metu.

Stenkitės mokytis ne dėl

pažymių, o dėl žinių, gebėjimų ir savo

asmenybės tobulėjimo. Nepamirškite reikiamų atlikti darbų ir „nepameskite“ savęs: pajutę, kad bėdos aplinkui, darosi per didelės, **nebijokite prašyti pagalbos** iš įvairių žmonių gimnazijoje. Arba... viską apgalvoję,

bandykite jas išspręsti savarankiškai. Jums pasiseks! Siekite norimų rezultatų, ir **tapkite geriausia**

savo paties versija. Mes jumis tikime!

Klausimus teikė ir atsakymus apibendrino Jaunosios žurnalistės Ugnė, Karolina, Kornelija

PIRMOKAI

1. Praėjo jau keti mėnesiai mokslų. Ar jau jaučiatės pritaapę „Minties“ gimnazijoje? Ar vis dar sunku susigaudyti mokyklos vingiuose, beiėškant kabinetų?
2. Kokios nuotaikos tvyro klasės gyvenime? Ar jau pavyko susibendratauti ir pažinti vieniems kitus?
3. Kokie popamokiniai užsiėmimai dominuoja jūėų klasėje? Galbūt turite daug sportininkų, muzikantų, dailininkų ar kitokia veikla užsiimančių mokinių? Apibūdinkite.
4. Kokia jums pasirodė jūėų auklėtoja? Ar greitai pavyko atrasti bendrą kalbą?
5. Ar teko kažkur išvykti su klase ir patirti nuotykių? Jei ne, kokie planai artimiausiu metu?
6. Ar esate vieninga klasė? Kaip ketinate to siekti?

1. Jaučiasi tikrai pritaapę, suvokia save tikra šios mokyklos dalimi. Mokykloje jiems lengva susirasti kabinetus, nes mokiniai, mokytojai labai paslaugūs, draugiški. Labai džiaugiasi, kad pasirinko šią gimnaziją.

2. Klasėje šios klasės mokiniai jaučiasi puikiai. Visi draugiški, malonūs. Bendravimas labai puikus, klasė labai geranoriška ir teikianti džiaugsmo beveik kiekvienam: ne vienas teigia, kad „mūsų klasėje spindi tiek meilė, tiek draugystė. Neapykantos jausmai čia neegzistuoja. Visur tvyro geri jausmai ir aiški komunikacija“.

3. Dauguma klasės mokinių domisi sportu: krepšiniu, futbolu, gimnastika, lengvąja atletika. Kita dalis laiką skiria mūsų gimnazijoje esančiam teatro būreliui, dailės būreliui ir robotikai.

4. Visi pripažįsta, kad auklėtoja Jūratė yra nuostabi. Labai smagu su ja pajuokauti, pasijuokti. Matematika patinka vien dėl auklėtojos, nes ji visada stengiasi padėti, išaiškinti temą. Ji, kaip teigia ne vienas, o kai kurie pažįsta ją iš progimnazijos laiko, veda tik geriausiu keliu. Tikime, kad su tokia auklėtoja mes tapsime pavyzdingiausia klase.

5. Paskutinę spalio savaitę, prieš atostogas, ketvirtadienį, su klase buvo išvykę į „Signatarų namus“ Vilniuje, senamiestyje, o po to vykome į „Angar“ siaubo kambarį. Visiems labai patiko, sutiktume viską pakartoti. Teigia, kad kol kas tolimesnių planų nežino.

6. Atsakydami į paskutinį klausimą teigia, kad kartais tikrai gali būti vieninga klase, o kartais ir ne. Reikėtų dar daugiau laiko vienas kito pažinimui, o kartais visiems susitikus pasikalbėti apie klasės problemas.

1. Šiuos mokslo metus pasitikome su nerimu, nes laukė nauji mokytojai, nauji draugai ir rimtas darbas. Pradžią buvo nelengva, nes sunku pakeisti požiūrį į mokslą ir ateitį. Vis dar norėjosi patinginiauti, pamokas praleisti ar į pamoką „neįsijungti“ (kaip per nuotolinį mokymąsi).

2. Džiugu, kad dauguma mūsų pamažu keičiasi į gerąją pusę bendravimo požiūriu. Susibendravome, nors ne vienas galėtų būti aktyvesnis ir drąsesnis, sąmoningesnis. Dažnai per pamokas dalis mūsų būname įsitempę, kartais nesuvaldomi, dėl to pavargstame visi, o po pamokų atsigauname.

3. Nesame labai aktyvūs ir, deja, ne visi nori dalyvauti gimnazijos gyvenime, bet, kai reikia, galime. Stengiamės, dalyvaujame gimnazijos renginiuose, kai esame pakviečiami. Klasėje turime daugiausia besidominčių sportu, jie lanko krepšinio, kinkbokso, sunkiosios atletikos, karate treniruotes, baseiną, kai kas lavinasi muzikoje. Po nuotolinio užsiėmimų sunku pasikeisti, imti ir lankyti.

4. Auklėtoja Vilija reikli, vis tikrina, tad mes savo klasės vadovė, kuri dar ir socialinė pedagogė, matome beveik kasdien – juk vis įvairių

dalykų nutinka. Džiaugiamės, kad ji gebanti rasti širdžiai ne tik pasikalbėti, bet ir pamokyti, patarti.

5. Dar keliauti niekur nekeliavome. Dalis norėtų kartu aplankyti Klaipėdą, jūrą, kiti – Vilnių. Yra ir namisėdų: niekur keliauti nenorėtų, nelabai kas domina.

6. Esame ne visai vieninga klasė. Pamažu bandome tartis, bendradarbiauti. Tai tik pirmi žingsniai susitarimų ir jų laikymosi link.

4. Mūsų auklėtoja Aušra yra draugiška, gera, linksma, žoka išspręsti mūsų bėdas. Tikrai greitai atradome bendrą kalbą.

5. Mūsų klasė buvo išvykusi į Druskininkus. Ten kepėme šakotį, apsilankėme vieninteliame Šakočio muziejuje, pasikėlėme lynų keltuvais ir apsilankėme Iliuzijų kambaryje. Lankėmės ir Merkinėje. Įspūdžių daug, nes vyko beveik visa klasė, tad buvo labai smagu, nes visą kelionę dainavome. Net nepastebėjome, kaip nuvažiovome į Druskininkus ir grįžome atgal.

6. Mūsų klasė yra tikrai vieninga. Mielai padedame vieni kitiems.

Auklėtojos komentaras: Visa klasė yra draugiška (jei reikės, tai ir draugą palaikys už rankos), vienas kitą padrąsins, pagelbės. Labai rūpinasi vieni kitais. Tą pamačiau mūsų pirmos išvykos metu. Auklėtiniai yra aktyvūs, domisi įvairiomis veiklomis, noriai jose

1. Jaučiamės pritaipę naujoje mokykloje. Pradžioje buvo klaidūs koridoriai, kartais pasijusdavome lyg veidrodžių labirinte.

2. Mūsų klasėje tvyro linksma ir draugiška nuotaika. Mums greitai pavyko susibendravti.

3. Klasėje yra daug lankančių įvairius užsiėmimus. Sporto būrelius lanko Eimantas, Gvidas, Kajus, Titas, Lukas, Arminas. Muzikuoja Denisa, Titas, Akvilė, Gvidas, Lukas, Kajus. Dainavimą lanko Denisa, Akvilė, Matas. Jogailė savanoriauja J. Miltinio teatre, Enrika irgi savanoriauja Panevėžio gyvūnų prieglaudoje. Turime ir Policijos rėmėjų atstovą klasėje – Arminą.

dalyvauja, yra pakankamai atsakingi ir motyvuoti. Labai džiaugiuosi, kad turiu tokius puikius auklėtinius.

Juokingas atvejis. Ruošiamės pirmųjų krikštynoms. Visi turėjo įpareigojimų, bet vienas auklėtinis pamiršo iš namų atsinešti vielutės. Be jos mes niekaip negalėjome tinkamai suruošti krikštų dovanos. Taigi išsiunčiau du klasės atstovus pas ūkvedį, kad suorganizuotų kelis cm vielutės. Po kiek laiko grįžta klasės atstovai nešini ne tik vielute, bet ir siūlų kamuoliu ir adata didžiule. Paaiškėja, kad jie nerado ūkvedžio kabineto, tai nudrožė tiesiai pas direktorę (vienintelis kabinetas, kurį jau žinojo ir mokėjo surasti) spręsti problemas. Direktorė įpareigojo sekretorę pagelbėti klasei. Sekretorė telefonu paskambino keliems žmonėms ir visi pristatė priemones. Protingi vaikai, nes žino, kad visus klausimus padeda išspręsti tik valdžia. Laiko negaišo veltui.

1. Taip, jau gimnazijoje jaučiamės pritaapę. Daug lengviau susigaudyti beiškant reikalingų kabinetų. Jeigu nerandame, mums padeda auklėtoja, vyresni mokiniai ar mokytojai.
2. Klasėje nuotaikos labai geros. Visi esame draugiški, greitai susibendravome. Kuo toliau, tuo labiau vieni kitus pažįstame ir randame bendrą kalbą.
3. Nėra vienos veiklos, kuri dominuotų mūsų klasėje. Visi užsiima kokia nors veikla. Berniukai daugiau sportuoja, merginos šoka, dainuoja ir domisi daile.
4. Mūsų auklėtoja Rūta yra labai gera, draugiška ir nuoširdi. Buvo keista sutikti tokią jauną mokytoją, bet ji mums patinka, nes yra jaunatviškai optimistiška ir supratinga. Greitai suradome bendrą kalbą.
5. Dar kol kas neteko kur nors keliauti, šiuo metu planuojame ir neišsirenkame. Turėjome kelias pamokas už mokyklos ribų.
6. Manome, kad esame vieninga klasė. Visi prireikus supranta renginių svarbumą, padeda, kaip geba, vieni kitiems.

1. Gimnazijos erdvėse jaučiamės pritaapę, žinome, kur kas yra. Nors pasitaiko, kad vienas kitas paklaidžioja (ar visada dėl nežinojimo?). Kai kurie prieš tai mokėsi tame pačiame kolektyve nuo darželio laikų, tad jiems sunkiau be įprastos aplinkos.
2. Klasės mokiniai neblogai susibendravę, dauguma pažįsta vieni kitus vardais, nuotaikos pozityvios. Tiesa, dalis prisipažįsta: „patriuškaujam“, „ne visada tinkamai elgiamės pamokų metu“.
3. Po pamokų labai nedaug kas lanko popamokinius užsiėmimus. Keli sportuoja: boksas, krepšinis, tinklinis. Yra norinčių (bent svajojančių) kažką įdomesnio daryti: sieti laisvalaikį su muzika, teatru, šokiu...

4. Auklėtoja Rasa labai gera, draugiška, maloni, energinga, visuomeniška... Vien komplimentai jai. Su ja lengva rasti bendrą kalbą. Džiaugiamės, kad turime auklėtoją - gražią moterį.
5. Su klase keliauti dar niekur neplanuojame. Buvo norų į Vilnių, Klaipėdą vykti. Deja, kol turime savo problemų, negalime niekur keliauti. Kai kas (Kornelijus) vyko į edukacinius užsiėmimus su istorijos mokytoju. Jam tai patiko.
6. Klasė yra gana vieninga, kaip dažniausiai ir būna, sutariame spėsdami problemas, bet po to esame iš dalies išsibarstę kas sau.

Pirmoju Kelias iki tikrojo mintiečio

Pirmas etapas – krikštytos

patektume į salę. Viena įsimintiniausių – tinkamai sudėlioti gimnazijos himno tekstą. Tai įveikus leido eiti į salę, kur laukė gimnazijos vyriausieji – dvyliktokai. Jie pasakė kalbą, pasveikino. Vėliau vyko muzikinė dalis. Po jos kiekviena klasė įteikė raganoms dovanų ir pasakė/skandavo susikurtus šūkius. O dvyliktokai norėjo

sužinoti, ar jau įsidėmėjome svarbius dalykus apie mokyklą – klausinėjo įvairiomis temomis. Atsakinėjome gerai. Tad su ta sėkminga mintiečių pradžia pasveikino direktorė ir pavaduotojos, įteikė pirmokams dovanų. Taip praėjo su baime laukta krikštytųjų dalis.

Marija Dobrovolskytė, la klasės mokinė

Antras etapas – pilietiškumo pamokos gimnazijos muziejuje

Net dvi rugsėjo pabaigos dienas šurmuliavo pirmokai Muziejuje. Tas dienas vyko projekto „Čia kiekvienas svarbus“ renginys – pirmokams per pilietiškumo pamokas buvo trumpai pristatyta mokyklos istorija, įdomesni jos momentai, atributika, leidiniai. Jaudinosi apie tai kalbėdama abiturientė Augustina, ne kartą akcentuodama, kad dienos bėga labai greitai. Jei neįsijungi į veiklas iš karto, sunku vėliau suspėti su draugais, kurie kažką gimnazijoje kuria, aktyviai veikia. Jai antrino ne vieno renginio dalyvė Gintarė, papuošianti veiklas dainomis. Daugeliui buvo įdomi ekspozicijos dalis apie

gimnazijos tradicinius renginius, popamokinę veiklą: ne vienas uostė chemijos laboratorijoje pagamintą muilą, vartė mokinių kūrybos knygeles. Tai stebėjo ir nuotraukose fiksavo muziejininkės Austėja ir Urtė. Kai kurie stebėjosi, kaip čia, buvusioje 18 vidurinėje mokykloje, vienu metu tilpo mokyti 1711 mokinių. Žvelgiantieji į ateitį skaičiavo, kuri abiturientų laida bus jie, jei šių metų pavasarį gimnaziją baigė XXX laida. Taip pat aktyviai buvo atsakinėjama į klausimus, nes aktyviausiuosius skatino saldžios dovanėlės. Po šių pamokų džiugins vizualūs I klasių prisistatymai Muziejaus standuose.

Austėja Rulytė, jaunoji muziejininkė

Trečias etapas – prisistatymo plakatai muziejuje

Bene sunkiausias dalykas pirmųjų klasių kolektyvams – sugalvoti, kaip save pristatyti kitiems. Pristatytai ne asmeniškai, o apibūdinant klasę kaip vienetą, kolektyvą. Ia klasė save pristato remdamiesi gimnazijos himnu ir savo gražiu šūkiu „Minties galia – tai kelio pradžia, la jau kelyje...“ Visi keliauja į priekį laiveliais – popieriaus lankstinukais. Ib nori save pavaizduoti gamtos fone: uola, ant kurios iškalti klasės mokinių vardai, auklėtojos vardas matyti ryškiausiai, taip pat pavaizdavo medį, kuris augs, tvirtės, stiprės ir duos vaisių. Kol kas Ib parašė apie save, kad jie stipriausi, jie triukšmingiausi. Ic save vaizduoja siedami su ypatingu laiku, kada jie susirinko

kaip klasė – su pandemine situacija, tad visų vardai užrašyti ant medicininių kaukių, kurios tapo šio laiko neatskiriama aprangos dalimi. Tvarkingumas ir preciziškumas – išskirtinis šios klasės bruožas. Id klasė plakate save taip pat sieja su medžiu, kurio lapai šlama gražia melodija kaip šios klasės numatomi vaikinių darbai, o apačioje pieva su daug žiedų – tai merginos puošia pasaulį savo gerais darbais. Lapuose išrašyti vardai nuteikia viltingai, spalvingai, romantiškai. Ie klasė yra su daug nežinomųjų. Tikimės, kad pamažu iš įvykių laike išryškės ir jų nusiteikimai, siekiai, tikslai.

Gintarė Rankelytė, jaunoji muziejininkė

Raštas pasako apie žmogų

Gimnazijoje paminėta Tarptautinė raštingumo diena. Jau tapo tradicija tą dieną rašyti trumpesnį diktantą. Tik šįkart rašėme ne apie Lietuvą ar Panevėžį, o apie savo gimnaziją. Pasinaudojant prieš porą metų kurtais mokinių tekstais, atsirado raštingumą patikrinantis tekstukas apie „Mintį“. Miela vardyti gimnazistus, sėkmingiausiai parašiusius diktantą. Tai I klasių mokiniai Nojus Tamėnas, Jolanta Kavaliauskaitė, II klasių gimnazistai Kamilė Lukšaitė, Kamilė Kiškytė, Skaida Lesvinčiūnaitė, Urtė Palskytė, trečiokai Kornelija Dobrovolskytė, Elinga Karošaitė, Eva Marapolskaitė, Gita Ribokaitė, Edvinas Vencevičius, Kąjus Taraškevičius. Raštingiausi iš ketvirtokų Karina Kaminskaitė, Imelda Dociuūtė, Audrius Imenickis, Gintarė Rankelytė, Augustina Razgaitytė, Ugnė Ladavičiūtė, Justina Kabelytė, Nojus Repšys. Linkime visiems gimnazistams per mokslo metus rašyti tvarkingai, būti raštingiems.

Buvo duotas toks tekstas.
Gal išbandys ir kiti „Pertraukos“ skaitytojai?

Mūsų gimnazija

Zalių eglių ir šakotų klevų apsuptas rymo, o ryto saulės nušviestas atgyja „Minties“ gimnazijos pastatas. Jau nuskambėjęs skambutis į pirmąją pamoką. Čia gimnazistai mokosi pažinti gamtos ir žmogaus pasaulį, suvokti savo vietą ir vertę. Ne vienas, baigęs šią gimnaziją, teigia, kad mieste ji išsiskiria savo jaukiu kiemeliu ir kiekvienam ugdytiniui suteikiamomis galimybėmis tobulėti. Juk šios įstaigos vizija: „Šiuolaikinė gimnazija, kurioje kiekvienas yra svarbus“. Jei gimnazistas tikrai nori geriau pažinti save ir siekti tobulesnio pasaulio ateities, tam mūsų gimnazija sudaro visas sąlygas. Gera mokytis ir auginti minčių sparnus mieluose antruosiuose namuose Kniaudiškių gatvėje.

Lietuvių kalbos mokytojos

Projektų diena

Nežinai, ko nori? Atsidaryk dienyno puslapį su nuoroda apie projektus, jų pasiūlymais ir besik pirstu. Tau pasiseks. Čia kalbame apie Projektų dieną I–III klasių mokiniams. Ko tik nerasi pasiūlymuose rinktis? Pažiūrėkite į projektų temų lentelę ir tikrai susidomėsite, nes galima rinktis pradedant Namų vaistinėlę (rusų k. mokyt. Z. Morkūnienė), baigiant mokslinę temą „Mokyklos ekosistemos sumedėjusių augalų morfologinės savybės, jų reikšmė CO₂ kiekiui aplinkoje“ (biologija. Mokytoja V. Juknienė), pradedant „Apšvietos tyrimas įvairiose gimnazijos vietose“ (fizika, mokytoja D. Kuosienė), baigiant „Senieji matematikos matavimo vienetai“ (matematika, mokytoja N. Vitkauskienė), pradedant „Hormonų įtaka jauno žmogaus organizmui“ (biologija, teatras, B. Beresnevičienė ir J. Skrebieienė), baigiant Žygeiviškos košės gamyba ir degustavimu (technologijos, mokytoja D. Gronskienė, jungtinis projektas su mokytoja I. Dementjeva). Tad galimybių, kaip sakoma, – net akys raibsta. Tikėsimės įdomių patirčių ir prasmingų darbų.

„Pertraukos“ informacija

Patirtinis, pažintinis ugdymas, inovatyvus verslumo apraiškos

Šių metų rudenį labai daug pamokų, užsiėmimų, kurių metu viskas vyksta ne įprastoje aplinkoje, kabinetuose, o miesto parke, bibliotekoje, muziejuje, teatre... Galime teigti, kad peržvelgę tokias veiklas, matome nemažai galimybių pamokose savo gebėjimus ir polinkius atskleisti daugeliui mokinių. I klasių mokiniai mokslo metus pradėjo integruotu pažintiniu projektu „Pažink, tyrinėk, atrask 2021“ įvairiose gimnazijos nepamokinėse erdvėse. Vėliau pirmokai pilietiškumo pamokas pajavairino aktyvia veikla Karaliaus Mindaugo husarų batalione. Beveik visi III klasių mokiniai pamokas apie Šekspyrą turėjo E. Mezginaitės bibliotekoje,

ketvirtokams istorijos pamokos vyko Vilniuje, Gaono muziejuje, o literatūros – Kaune, Maironio ir Salomėjos Nėries muziejuose. Beveik visi antrokai turėjo integruotas (tiesa, ne visada taip įvardytas) geografijos, istorijos, dailės pamokas lankydami pajūrio krašto žymiose vietovėse ar Aukštaitijos dvaruose, gražiuosiuose Rokiškio, Ilzenbergo, Karpių dvaruose. Inovatyvus verslumo pavyzdžių galbūt daugiau buvo II klasių pamokose. Visose šiose veiklose yra išskirtinių momentų, padedančių papildyti dalykines žinias, pasitikrinti, susieti su kitais mokomaisiais dalykais, vėliau parodyti gebėjimais, kompetencijomis įprastose pamokose.

„Pertraukos“ informacija

Tradicinė „Tyrėjų naktis 2021“

Dalis gamtos mokslais besidominčių mūsų gimnazistų ir kaimynų šaltiniečių būrelis susirinko į tradicinę „Tyrėjų naktį 2021“. Renginys prasidėjo ieškant atsakymų į gyvenimiškus protmūšio klausimus. Labai džiaugiamės „Šaltinio“ progimnazijos komanda, kuri užėmė 1-ąją vietą. Vėliau visi mokiniai išbandė įvairias veiklas. Orientacines varžybas organizavo Oriens klubas kartu su mokytoja Birute. Mokiniai su žemėlapiais Kniaudiškių mikrorajone ieškojo paslėptų orientacinių ženklų. Mokytoja Auksė kvietė į „NaCl+(C6H10O5)n=?“ kūrybinę laboratoriją, o mokytojos Jovita ir Jurgita pasitiko su šaukštais! Tad teko maišyti

vitaminus puode kartu su rudens karaliumi moliūgu. Buvo daug oranžinės spalvos! Mūsų kaimynai, įstaiga „Robolabas“, mokinius nukėlė į slaptąją misiją, kurioje robotai dalyvavo mūšiuose ir lenktynėse. Dar vieni kaimynai – Steam centras – ir mokytoja Vilija mokinius pakvietė į termoviziją, matavo kūno temperatūrą veiklos metu. Galiausiai visi „Tyrėjų nakties“ dalyviai susitiko, kai susirinko į aromaterapijos seansą. Ką veikė? Įdomu buvo susipažinti su kvapais ir pasigaminti kūno šveitiklio. Tad naktis/vakaras buvo ir įdomus, ir inovatyvus, ir prasmingas. Lauksime kitų metų „Tyrėjų nakties“.

Deimantė Musteikytė, Jaunoji žurnalistė

Parodos

„Blyksniai“, jamžinę portretus

Panevėžio Gabrielės Petkevičaitės-Bitės bibliotekoje Atviros jaunimo erdvės patalpose atidaryta mūsų gimnazisto Jono Kriaučiūno fotografijų paroda „Blyksniai“. Abiturientas

savo antrąją personalinę parodą apibūdina taip: „BLYKSNIAI – „paukšteliai“ iš foto kameros, rodantys gyvenimo emociją netikėtu rakursu. BLYKSNIAI – tai plika akimi nematoma realybė. BLYKSNIAI – susidraugavę su akimirkomis, apibrėžiantys amžinybės sąvoką...“ Smagu buvo klausytis bibliotekos darbuotojos Malvinos Zimblienės ir Jono Kriaučiūno parodos pristatymo. Atmosferą muzikiniu fonu sušildė pianistas Arminas Abukauskas ir mintietė Gintarė Rankelytė. Vakarą prasidėjo parodos apžiūrėjimu. Iš portretų žvelgia ir pažįstamų, ir nepažįstamų žmonių akys. Smagu, kad Jonui pozavo ir mūsų mintiečiai, ir žymus menininkas Gytis Ivanauskas. Tad per tam skirtą laiką vaza buvo pilna klausimų, į kuriuos ir atsakinėjo jaunas fotografas. Paaiškėjo, kad pirmoji Jono aistra buvo patiekalai, vėliau atsirado fotografija. Neatskleidė iki galo Jonas ir savo ateities planų, tik teigė, kad tai bus artima žmonių kasdienybei veikla, susijusi su individualiais asmenų poreikiais. Aišku, jis džiaugėsi, kad lygindamas dabartinius darbus su pirmosios parodos darbais mato pažangą, tobulėjimą, Paaiškino, kiek reikia padaryti nuotraukų, iš kurių tik vieną kitą atrenka parodai. Smagu, kad Kriaučiūno darbus gražiai apibūdino, įvertino kolegės susidomėję fotografai iš miesto. Jų vardu kalbėjo Žilvinas Kropas. Jaukią aplinką kūrė linkėjimai nesustoti, tobulėti. Joną palaikė ir į parodą atėję artimieji.

Karina Kaminskaitė, jaunoji žurnalistė

„Kai įdedi visą sielą...“

Gimnazijos bibliotekoje nauja paroda. Tikėta ir ne, kad savo keramikos darbus eksponuoja IIIa klasės mokinys Matas Ribikauskas. Vaikinas mieste lanko keramikų būrelį, ten įgijo darbo su moliu patirties, tad bibliotekos vedėjos Milės Kabelienės buvo pakviestas pristatyti savo geriausius darbelius. Jis sakosi, kad ta veikla patinka. Ja domisi jau devintus metus. Mielai savo darbelius dovanoja giminėms, mokytojams. Daugiausia darbų susijusių su gamta, perteikiama įvairių augalų motyvais. Pavyzdžiui, prisirinkęs lapų pagal juos daro molinius atspaudus. Juos įvairiai sujungia ir taip papuošia sugalvotą keramikos darbą. Parodoje eksponuojamas vienas pirmųjų darbų – spalvingas indelis su širdute. Jis gerokai skiriasi nuo paskutinių Mato darbų: neseniai sukūrė didelę dekoratyvinę lėkštę su įspaustais jurgino lapais. Na, ir kiti darbai saviti, atlikti kruopščiai, duoda įkvėpimo parodos žiūrovams. Ne veltui taip nutinka, nes pats Matas teigia, kad kokybiški darbai gimsta, kai įdedi visą sielą. Matyti, kad vaikiną turi tikrą talentą.

Viktorija Bolnaitė, Ib klasės mokinė

Emocijos gimnazijoje

Rudenį gimnazijai švenčiant vardadienį bibliotekoje buvo organizuota bendruomenės narių fotografijų paroda „Gražiausia emocija gimnazijoje“. Kaip pamatuoti, kuri emocija gražiausia? Tikriausiai filosofinis būtų klausimas. Tad nuotraukų pluoštas susidarė iš įvairiausių aplinkų, jos perteikia netikėčiausias ir tikėčiausias emocijas. Ar kas gali įsivaizduoti

mokytoją Jurgą be šypsenos ir degančių akių? Ar galima būti abejingam pažintinės pamokos metu? Be abejo, ne. Tad emocijos svarbu, kai padeda ugdytosi procese. Tai buvo ir bandymas pasidžiaugti tuo, kad mokomės kontaktiniu būdu, kad emocijos padeda atsigausti, kad joks virusas tada nebaisus.

Augustina Razgaitytė, abiturientė

Gimnazistų kūryba

Kūrybinio projekto „Prozos rudenėlis 2021“ darbai kaip ir kasmet skiriami gimnazijos vardadieniui paminėti. O skaičius, nurodantis mūsų mokyklos amžių, gražus – 32 metai.

Kornelija Dobrovolskytė, IIIa klasė

Kūryba – tai tarsi į sudaužytą širdį besiskverbiantis saulės spindulėlis, tarsi mažytė viltis, kuri suteikia tikėjimą, kad išgysi. Būtent. Todėl kūryba man yra svarbi, nes ji gydo, ji paliečia slaptas sielos gelmes, padeda suvokti pasaulį kitaip, nei visi kiti jį suvokia. Ir, be abejo, kūryba yra ne visiems nesuvokiama erdvė, skirta išleisti sielos skausmui. Kurti renkuosi vakarais, nesirenku kūrybai jokių temų: išleidžiu mintis, jausmus, kurie yra dabar mintyse, ir surašau, ką jaučia mano siela. Tačiau būna ir taip, kad eini miestu arba paskaitai knygą, ir tau kyla kokios nors mintis, tuomet tai visada užsirašai, ir sugrįžti prie užsirašytų minčių tada, kada tau norisi rašyti. Kūriniams pavadinimus duodu, kai juos parašau iki norimos pabaigos. Nemėgstu kurti greitai, man visada reikia laiko, kad visos mintys būtų pasiruošusios išeiti. Nebent esu savyje sukaupusi daug skausmo, nuotykių ir tuomet norisi tai išreikšti per kūrybą.

Monika Bajoraitė, IId klasė

Prarasti prisiminimai (romano ištrauka)

<...> Naktimis norėjosi rėkti iš skausmo, nes atrodė, kad mano kūnas perplyš perpus. Girdėdavau piktus šūksnius ir norėjau nuo jų bėgti, bet bijojau, kad, jei taip pasielgčiau, niekada nenustosiu. Kojose jaučiau trapumą ir bejėgiškumą. Mano rankos buvo purvinos nuo purvo. Aš buvau nelygiai įdeges. Mano oda buvo įtempta ir jaučiau tvinkintį karštį pakaušyje. Pasijutau uždusęs ir labiau nei bet kas kitas žemėje nenorėjau pakelti akių nuo žemės. Bandžiau sutelkti dėmesį į automobilius, esančius už manęs, sutelkti dėmesį į juos, leisti, kad jų spalvos mane prablaškytų nuo panikos bei siaubingo skausmo. Juk tik taip ir galėjau prisiminti broliuką ir nutikusią nelaimę. Girdėjau kurtinantį metalo garsą, smarkiai stabdančių automobilių padangų spieгимus. Visko buvo per daug, todėl pajudėjau kiek įmanoma toliau nuo važiuojančių automobilių juostų. Juodos nakties žiburiai sukėlė galvoje dar didesnį skausmą. Pro šviesų blykstes prisimenu priekinius žibintus ir kažkieno išgąstingą žvilgsnį. Prisimenu broliuką. Pamenu, kaip nutiko avarija. Pamenu, kaip mano broliukas miršta. Smėlis atvėsino mano kūną nuo

prakaito, bet aš negaliu juo mėgautis per ilgai. Automobiliai vis dar artėja ir juda link manęs. Kiekvieną kartą, kai tai nutinka, aš suglumstu, nes laikiu metalo šlifavimo ir degančios gumos kvapo. Sausas oras taip prispaudžia mano kūną lyg tai būtų automobiliai, kurie ir toliau mane spausdų, jie tikriausiai mane būtų sutriuškinę. Aš bandau prisiminti, kas nutiko po to, bet viskas tėra siaubingų vaizdų migla. Nusileidžiu rankas ant kelių ir sėdžiu ant smėlio. Atminimai apie avariją plaukia nuolat į mano galvą. Apsisuku ir tik tada prisimenu, kad vis dar esu įstrigęs eisme. Prisimenu lietaus gausumą ir perkūno garsą. Taip pat pamenu, kad visiškai negalėjau pajudėti. Lietaus lašai iššovė į orą ir trukdė šviesoms. Pro raudonus ir baltus taškus matau, kaip moteris griūva, ji puola ant kelių ir verkia. Pamenu laidotuves, kuriose buvau tik aš ir pora namų tarnų, nes tėvai net nesusirūpino ateiti. Dabar galvoju, kas būtų, jei būčiau aš vietoje broliuko miręs, ar jis būtų sveikas? Ar tėvai juo būtų pasirūpinę? Šie klausimai mane kankina jau ilgą laiką <...>

Jonas Puodžiūnas, IIb klasė

Kentauras

Vieną dieną su draugais ėjau į mokyklą. Viskas klostosi gerai, kol nepamačiau keisto padaro. Pusė žmogaus ir pusė arkliai kūno! Nustebęs priėjau pažiūrėti iš arčiau. Jis irgi pastebėjo mane ir ėmė artintis. Prisiminiau! Juk mokykloje per pamokas skaitėme, kad yra tokie KENTAURAI. Kentauras atrodė išdidus, savimi pasitikintis ir labai stiprus gyvūnas. Negalėjau patikėti tuo, ką matau, o jis mintimis kreipėsi į mane,

papasakodamas, kad jie daug veiksmingesni negu žmonės. Jis atvyko iš labai toli ir norįs padėti mums, žmonėms, susitvarkyti problemas dėl Žemės išsaugojimo. Juk gali daugiau apkeliauti, greičiau įtikinti kažką pakeisti. Kovose, jei tokios vyktų, irgi turįs pranašumą. Atsisveikindamas palinkėjau jam sėkmės.

Karina Kviliūnaitė, IIe klasė

Mano susitikimas su žmogumi ir tapimas Duonele

Labai seniai, būdama jauna vilkė, klaidžiodama miške atsitiktinai sutikau žmogų. Aš labai persigandau, kad tai gali būti medžiotojas, ir staiga pradėjau bėgti. Baimindamasi, kad žmogus gali mane pradėti vytis ir norėtų iš manęs pasidaryti kailinius, sprukau, kiek kojos neša.

Bet... bėgant laikui pradėjau stebėti tą žmogų. Stebėjau aš jį iš tolo. Kol vieną tamsią žiemos naktį aš vėl pastebėjau žmogų, greitai pasislėpiau už artimiausių krūmų ir stebėjau... Mačiau, kad jis turi pintinėle su savimi. Norėdama išsiaiškinti, kas joje yra, pradėjau uostyti...

— Koks gardus kvapas... – pagalvojau ir toliau jį stebėjau. Kasdien matant pradėjo atrodyti, kad jis jau nėra toks ir blogas žmogus.

Apsidairiau aplinkui, ar nieko nėra ir ar tas žmogus vienas. Tada pradėjau slinkti tyliai vis arčiau žmogaus. Jis išvydęs mane labai išsigando ir pargriuvo į pusnį. Kai buvau prie pat jo, lėtai, nedrąsiai iš pintinės ištraukė didelį gardų duonos žiaubrį ir numetė man. Buvo labai netikėta. Ir po to įvykio labai dažnai matydavau jį miške. Vėlai vakare visada atsinešdavo po gardžių riekę duonos ir duodavo man pasisotinti. Praėjus dar kuriam laikui, įgavau pasitikėjimo, leidausi būti paglostoma. Juk jis išgelbėjo mane nuo bado, nuo mažų žvėrelių žudynių. Nuo tada buvau šaukiama kaip prijaukinta jauna vilkė, vardu Duonelė.

Elinga Karošaitė, IIIa klasė

„Pasimatymas be saulėgrąžų“

Krentantis saulėlydis. O aš vis lekiu. Noriu suspėti pasimatyti. Ne. Ne! Ne saulės palydėti. Tai per daug banalu ir dažna. Mano mintys krypsta tik į viena. Pasimatymas. Ne. Ne! Nenoriu aš matyti nei jo, nei jos, nei jų. Šią minutę mano protas nusitaikęs į vieną mintį – pasimatymas su savo siela. Saulė nesusitinka su mėnuliui nei dieną, nei naktį. Ji leidžiasi, o jis dar tik kyla. O aš pabandysiu laimę susitikti su savimi.

Pasimatyme su savimi pamiršome gėles. Šiam momentui, būtų tikę saulėgrąžos. Galbūt jos sugrąžintų saulę? Ne. Ne! Ne man saulė

reikalinga. Saulė reikalinga mėnuliui. Jie juk visą laiką tik vieni. Ne. Ne! Neveskime jos su mėnuliu. Nelįskime į gamtą. Tik žmogui reikia žmogaus. Kad ir kaip norėjau pabūti viena... Ta ramybė, nebe tokia rami. Nebenoriu būti tik aš ir siela. Pasirodo, negali amžinybę matyti vieno ir to paties – tik savęs. Ne. Ne! Nepadauginkim savimeilės. Tik nesikiškime į svetimą būtį. Tekėkim palengva sava vaga. Svarbiausia, nepamirškime pasimatymų.

Elinga Karošaitė, IIIa klasė

Pamąstymai apie liūdną rudenį

Ruduo asocijuojasi su liūdesiu. O tai irgi yra jausmas – viena iš stipriausių emocijų, kurią galime jausti. Šiuo metų laiku labiausiai užsisklendžiame į savo mažus pasaulėlius, tampame paniurę. Tačiau tai padeda labiau gilintis į save. Dauguma mūsų, ypatingai vasarą, patiriame džiaugsmą – tarsi „išskrendame“ į pasaulį patirti linksmybių. O juk per džiugias akimirkas kreipiame dėmesį labiau į išorinę aplinką, tačiau per liūdnas – į save patį. Tad nepamirškime, jog mūsų gyvenime turi būti visko: ir vasaros, ir rudens. Kaip nevaikštome visuomet su vienodais drabužiais – taip visur nebūname ir su vienoda nuotaika. Nenusiminkime rudeniui užklupus, išnaudokime liūdesį kaip galimybę labiau gilintis į savo vidų!

Dėkojame visiems, rašiusiems, kalbėjusiems, patarusiems, fotografavusiems.

Rašykite, skelbkitės, kvieskitės į renginius.

Mūsų jaunųjų žurnalistų komanda pasirengusi bendradarbiauti.

Redaktorė lietuvių kalbos mokytoja Emilija Gedraitienė

Maketuotoja IT mokytoja Inga Rulienė

Gimnazijos adresas: Kniaudiškių 40. Panevėžys, LT-37119.

Laikraštį galima perskaityti ir internete:

<https://www.mintiesgimnazija.lt/index.php/apie-gimnazija/laikrastis-pertrauka>

